אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תרלד

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ' טבת תרע"ד - יפו
נמען: מנחם מנדל ביליס

ברכה לביליס על שחרורו אחרי משפט עלילת הדם, 'למרות אנשי דמים ומרמה' שרצו לבלוע אותו ואת יהדות רוסיה. הרב קוק משבח את אומץ ליבו ואמונתו, ושמח על החלטתו לעלות לארץ. הרב קוק מזמין אותו בשם כל יושבי הארץ.

עיקרי הדברים

- ברכה על השחרור.
- שבח לאמונתו.
- הזמנה לעלות.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ' טבת תרע"ד[4]

אדם ביקר, איש אמונים, וחביב עם ד' הגוי כולו, מר מנחם מנדל בייליס [מנחם מנדל בייליס, שהואשם ברוסיה בעלילת דם ("משפט בייליס") וזוכה בשנת תרע"ד] נ"י[5] וכל אשר לו שלו[6] וברכה מקודש.

הנני מושיט לך ממרחק, מאדמת הקודש, את ברכתי ברכת מז"ט[7], והבעת שמחתי בתוך שמחת כלל ישראל על חופשתך ממאסרך, [על שחרורך ממאסר] ביחוד על משפטך אשר יצא לאור למרות אנשי דמים ומרמה אשר חפצו לבלעך, ולבלע עמך את כללות עדת ישראל יושבת רוסיא. ב"ה אשר לא השבית לך ולנו כולנו גואל, [על פי רות ד, יד] וצדקתך ובור כפיך [וניקיון כפיך (על פי איוב כב, ל)] נודעו לקהל רב, גם לכל ישרי לבב אשר מחוץ למחנה ישראל.

ואתה, חביבי, - כן אני מרשה עצמי לקרא אותך, מתוך מעמקי לבבי, בתור אחד מבני ישראל, שכולם חשים בעומק נפשם את חבתך, ומוקירים את יקרת רוחך, אשר הראית אומץ וטוהר לבב בהצרפך בכור של נסיון [בהיבחנך כמו מתכת בכור היתוך] עצום, בסבלך יסורים רבים ובסבלנות גדולה לא נואשת ולא נמוטו פעמיך [לא מעדו רגליך (על פי תהלים יז, ה)] מדרך-אמונה, ותקותך ואמונתך בד' אלהי ישראל הבלטת באורח נעלה בדברי אמת הנותנים לך כבוד ויקר., במכתבך אשר כתבת להסופר מר "שלו' עליכם". [הסופר שלום עליכם] והוספת עוד על שמחת לבבי ולבב כל בני ישראל, ביחוד יושבי ארצנו הקדושה, בהחלטתך לעלות אל הקודש. ולקבע את דירתך עם בני ביתך היקרים בארץ אבות, על אדמת הקודש, - הנני, יקירי, לברכך

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5 נ"י - נרו יאיר
6 שלו' - שלום
7 מז"ט - מזל טוב

באהבה על דרכך הטובה, עלה והצלח, יואל ד' ונזכה לחדות בשמחה את פניך, בבואך אלינו, ופה על הררי קודש, בארץ חמדה, הננו מצפים לכבדך באהבה פנימית בבואך לשלו'[8] ולברכה, בע"ה[9].

אקוה יקירי שלא תמנע ממני את טובך ותכבדני במכתבך, כתב ידך, בלשון שאתה רגיל בה, ותודיענו בדיוק את הזמן אשר הנך חושב להוציא מן הכח אל-הפועל את חפצך הנעלה לבא לארץ ישראל.

והנני מושיט לך את ברכתי, בשמי יחד עם רגשי הכבוד והברכה של כל אחינו יושבי ארץ הצבי, וביחוד בוני ארצנו הקדושה, אחינו יושבי המושבות, וכל העובדים בבנין האומה על אדמת הקודש, שכולם הוגים לך רב שלו' וכבוד, ומחכים לבואך בלב מלא רצון ושמחה. יתן ד' ותהיה עלייתך להצלחה, ותשבע רב טוב, אושר ועושר וכבוד בארץ חמדה, ותחת ענותך ובשתך משנה, [על פי ישעיהו סא, ז] על לא דבר, תתענג על רב טוב בארץ אשר ד' אלהינו דורש אותה תמיד, [על פי דברים יא, יב] ארץ חמדה. נחלת ד' לאבותינו מעולם, ונזכה כולנו יחדו לראות אור ישועת ד' על עמו וחבל נחלתו, וראו גויים צדקנו וכל מלכים כבודנו, [על פי ישעיהו סב, ב] במהרה בימינו אמן.

ברגשי כבוד וחבה נעלים ועמוקים מאד,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

8 לשלו' - לשלום

9 בע"ה - בעזרת השם